

Doptal Jill

Vi sak strax läsa ett stycke ur Psalm 139 ur Psaltaren.

Psalm 139 har använts av Guds folk i 3000 år. Det är en meditation över vad Guds egenskaper betyder för oss. Det är kung David som tänker på vad det betyder för honom att Gud vet allt, att han är närvarande överallt, att han har all makt och att han är helig.

Gud vet allt. Han har gott minne, så han minns allt som har hänt. Han vet också allt som ska hända. Han har kunskap om allt vi har gjort, vad vi gör och tänker. Han vet till och med vad vi kommer att göra och säga i framtiden. Om vi mötte en person som såg rakt igenom oss och kände till alla våra hemligheter skulle vi känna oss mycket obekväma. Den som inte har det rätt ställt med Gud kan uppfatta det som ett hot att Gud vet vad som finns i våra hjärtan och att det inte går att dölja något för honom. Men om Guds egenskaper uppfattas som ett hot eller en trygghet beror alldeles på vårt förhållande till Gud, om vi är vän eller fiende. Genom tron på Jesus har vi fått rätt att bli Guds barn. Jesus säger: *den som tror och blir döpt ska bli frälst*. Aposteln Johannes skriver i sitt första brev: *Gud är kärlek*. Som döpta Guds barn kan vi lita på att Gud i sin kärlek använder sin kunskap om oss, inte för att komma åt oss utan för att vi ska bli frälsta, hjälpta och välsignade. Han vet alla våra svagheter för att hjälpa oss komma över dem, han vet alla våra bekymmer för att hjälpa oss i alla svårigheter. Föräldrar vill ha koll på sina barn, av kärlek, för att skydda dem, för att hjälpa dem. Men föräldrar kan inte ha koll på allt så det är tryggt att veta att deras barn blivit döpta och har fått barnskap hos Gud - Han som har fullständig kontroll på allt för att skydda, hjälpa och välsigna barnen.

Kung David mediterade också över att Gud är närvarande överallt. Den som försöker gömma sig för Gud uppfattar det naturligtvis som ett hot. Men för Guds barn är det en trygghet. Visst är det tryggt för ett barn att ha mamma eller pappa närvarande. Men mamma och pappa kan inte vara närvarande hela tiden, överallt. Men Gud är närvarande överallt. Och vi ska komma ihåg att Gud är kärlek. Det är en stor trygghet att veta att vår kärleksfulle Gud är med oss var vi än är. Guds barn kan ibland *känna sig övergivna* men de blir aldrig övergivna.

Och nu kommer vi till vårt stycke där kung David mediterar över Guds skaparmakt. Vi ska läsa verserna 13-18:

- **13** Du har skapat mina njurar,
- du vävde mig i moderlivet.
- **14** Jag tackar dig för att
- jag är så underbart skapad.
- Underbara är dina verk,
- min själ vet det så väl.
- **15** Benen i min kropp
- var inte osynliga för dig
- när jag formades i det fördolda,
- när jag bildades i jordens djup.
- **16** Dina ögon såg mig
- när jag bara var ett foster.
- Alla mina dagar blev skrivna
- i din bok,
- formade innan någon av dem
- hade kommit.
- **17** Hur ofattbara är inte dina tankar
- för mig, Gud,
- hur väldig är inte
- deras mångfald!
- **18** Räknar jag dem
- är de fler än sandkornen.
- När jag vaknar är jag kvar hos dig.

Gud skapade den första människan av stoft från jorden. Det heter i första Mosebok: *Herren Gud formade människan av jord från marken och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande varelse.* Det var en manifestation av Guds skaparmakt. Vi har inte blivit till på samma sätt men han är likafullt vår mäktige Skapare. Fast han format oss i moderlivet och vi blivit födda på naturligt sätt så är varje människa en manifestation av Guds skaparkraft. Det är han som formar, bygger och skapar varje enskild människa. Gud har ett personligt engagemang i varje barn från första ögonblick. Han vakar över tillväxten hela vägen fram till födelsen. Han är vår Skapare lika mycket som han skapade den första människan av stoft från jorden. Kanske är det en sådan koppling David gör i sin meditation när han säger ”jag bildades i jorden djup” fast han tänker på hur han blivit till i moderlivet.

Kanske såg David ett nyfött barn och det fick honom att tänka på hur han själv blivit till till i moderlivet: *du vävde mig i moderlivet. Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad. Underbara är dina verk, min själ vet det så väl.* Alla föräldrar har nog mediterat över samma tema när de betraktat sitt nyfödda barn – hur underbart skapad.... Och inte bara föräldrarna utan vi alla förundrar oss över denna underbara skapelse.

Ett nyfött barn får oss att tänka på Guds stora under. Men Gud utför också stora under som inte är lika uppenbara för våra ögon. I dopet sker ett sådant under. *Dopet frälser* skriver aposteln Petrus. Det kan vi inte se med våra ögon men vi kan meditera över det. Dopet är en anspråkslös handling som Jesus instiftat för att ge oss del i den frälsning han vunnit åt oss. Gud är närvarande i dopet och utför verkliga men osynliga ting. Dopet är ett bad till ny födelse i den helige Ande för att barnet ska ärva evigt liv. Det är vårt hopp och det ger trygghet genom hela livet från barndom till ålderdom. I sin meditation förundrar sig kung David över Guds tankar, deras mångfald, hur ofattbara de är. Och så skriver han: *När jag vaknar är jag kvar hos dig.* Jag tror att kung David reflekterade över att fått rätt att bli Guds barn och som Guds barn blivit arvinge till evigt liv. Han tänkte både på livets början och livets slut. Han skulle somna in bara för att upptäcka att han var kvar hos Gud när han vaknade. Jag tror han tänkte på uppståndelsens dag.

Vi behöver inte vara rädda. Gud är kärlek, han vet allt, han är närvarande över allt, och han har all makt för att frälsa, hjälpa och välsigna oss. Gud som skapat oss han har också frälst oss. Och gett oss dopet för att vi ska få rätt att bli Guds barn och bli arvingar till evigt liv. Det är vårt fasta hopp och det hoppet vill vi idag ge till Jill. Amen.